

Συνάντηση με τους ήρωες του '21

Αγαπημένα μου παιδιά,
Των Αθανάτων το κρασί το βρίσκουν πάντα εκείνα που δέλουν
να γίνουν αδάνατα στη μνήμη των ανθρώπων και το πίνουν.
Και γίνονται αδάνατοι. Ήρωες ή άγιοι. Εμείς οι υπόλοιποι θυμόμαστε,
τιμούμε, γιορτάζουμε πανηγυρίζουμε την αθανασία τους.
Πόσες φορές τους συναντήσαμε! Πόσες φορές δακρύσαμε...
Τιμή μας για κάθε συνάντηση...

Πρόσωπα: Χριστιάνα (μαθήτρια Δ. Σχολείου, 10 χρονών)
Κολοκοτρώνης, Ρήγας Φεραίος, Μακρυγιάννης, Μια-
ούλης, Μαντώ Μαυρογένους, Γυναίκες του Ζαλόγγου
Χορός: ομάδα παιδιών

(Ακούγεται η φωνή της μητέρας):

Μητ.: Χριστιάνα παιδί μου, ετοιμάσου για ύπνο. Αύριο είναι μεγάλη μέρα. Θα γιορτάσεις στο σχολείο σας την επέτειο της 25ης Μαρτίου. Πρέπει να είσαι ξεκούραστη.

Χρ.: Ναι, μητέρα. Αύριο θα τραγουδήσουμε, θ' απαγγείλουμε ποιήματα, θα ζωγραφίσουμε ήρωες του '21. Τον Κολοκοτρώνη, το Μακρυγιάννη, τη Μπουμπουλίνα, τους Καραϊσραραίους, τον Υψηλάντη, τον Παπαφλέσσα, τον Καραϊσκάκη και τόσους άλλους. Αύριο θα ζωντανέψουμε στις καρδιές μας μια ολόκληρη εποχή.

Μ.: (ακούγεται η φωνή της) Καληνύχτα παιδί μου, όνειρα καλά,

Χρ.: Καληνύχτα μητέρα. (Ξαπλώνει να κοιμηθεί).

Τον ύπνο της Χριστιάνας διακόπτουν κάποιες μορφές ανθρώπων που μπαίνουν απρόσκλητα! Έρχονται κοντά.

Χρ.: (Σηκώνεται ξαφνιασμένη). Ποιο είσαστε σεις;

Χορός: (Παίρνει τη θέση του). Είμαστε Έλληνες. Είμαστε Έλληνες από χρόνια μακρινά μα τιμημένα.

Κολοκ.: Γεια σου, παιδί μου. Εγώ είμαι ο Γέρος του Μωριά, ο Θοδωρής Κολοκοτρώνης. Ανδρώθηκα και γέρα-

σα με τον πόθο της Λευτεριάς και της δικαιοσύνης. Η ψυχή μου προτίμησε το ντουφεκίδι και τον κίντυνο παρά το σκύψιμο και την καταφρόνια.

Μα, έχω ακόμα έγνοια την Ελλάδα. Πες μας, τι κάνετε δω κάτω σ' αυτό το ελληνικό ακροκάντουνο, την Κύπρο;

Χρ.: Αγωνιζόμαστε παππού Θοδωρή, με τον τρόπο μας. Αύριο θα κάνουμε γιορτή για σας!

Κολοκ.: Με ποιο τρόπο μωρή κοπελιά αγωνίζεστε; Με χαρές και πανηγύρια θαρρείς κερδίζεται το δίκαιο; Η Λευτεριά θέλει Αρετή και Τόλμη κατά πώς λέει κι ο ποιητής ο Κάλβος.

Χορός: Θέλει Αρετή και Τόλμη η Λευτεριά!

Κολοκ.: Θέλει ιδρώτα και μόχθο και στέρψεις και αίμα και πόνο και δάκρυα κι αγάπη περισσή μαθές!

Μαντώ: Μη αποπαίρνεις Γέρο το παιδί! Χρειάζεται πρώτα να μάθουν ν' αγαπούν αυτό που λέγεται πατρίδα και να εκτιμούν τες πατρίδες όλων των άλλων. (Γυρίζει στη Χριστιάνα). Εγώ είμαι η Μαντώ Μαυρογένους. Τα 'δωσα όλα, όλα για την πατρίδα!

Μακρυγ.: (Πλησιάζει) Χρειάζεται κιόλα να ξέρετε παιδιά μου πως ο καθεὶς αγαπάει τη ρίζα που τον έθρεψε. Κάθε κατσίκι αγαπάει την πλαγιά του και κάθε βοσκός τ' αρνί του. Και κάθε φτωχός θέλει τις πέτρες στην αυλή του. Εγώ είμαι ο Μακρυγιάννης που 'μαθα γράμματα

σαν γέρασα, για να σας πω το ήμαρτον και τους καημούς της φυλής μας.

Χρ.: Μα μεις, δεν έχουμε όπλα και στρατιές, μήτε τώρα πια παλεύει κανείς με την παληκαροσύνη. Νικούν αυτοί που έχουν χρήματα και όπλα και υψηλή τεχνολογία και αναρίθμητο στρατό.

Ρ.Φ.: Μα για ποια νίκες παιδί μου; Δε λευτερώνεται κανείς αληθινά, αν δε λευτερώσει πρώτα την ψυχή του.

Μιαούλης: Όχι, μωρέ Ρήγα, τρώγοντας έρχεται η όρεξη! (Θυμωμένα) Πολέμα συ και θα βρεις την αλήθεια σαν την κυνηγάς με πόθο! Ορσάτε Έλληνες μπρος, να φάμε την Τουρκιά και μη φοβάστε! Η θάρρητα φέρνει τη νίκη!

Ρ.Φ.: Ε, ε, καπετάν Μιαούλ, σέβομαι το μπαρουτοκαπνισμένο σου όνομα και τον Αγώνα σου στις θάλασσες, μα χρειάζεται να ξέρει κανείς για τι πράμα παλεύει! Και να 'χει και σύνεση...

Κολοκ.: Μπρε Έλληνες! Και νεκροί ωρέ μαλλώνετε; Όλα μαζί: και τα γράμματα και το Θεό και την ελπίδα! Να πιστέψουμε πως μπορούμε! Η μήπως είναι δύσκολο να 'μαστε λεβέντες και περήφανοι;

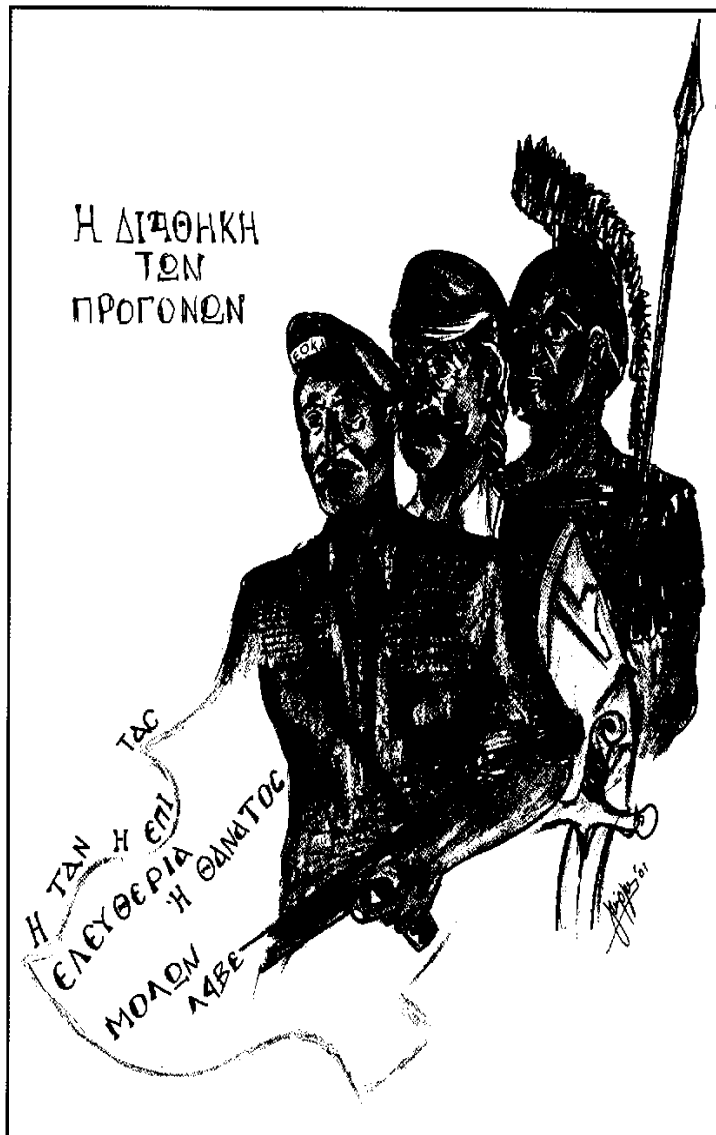
Μακρ.: Πρέπει να φύγουμε από το ΕΓΩ, να πάμε στο ΕΜΕΙΣ!

Χορός: Να φύγετε από το εγώ, να πάτε στο ΕΜΕΣ!

Μακρ.: Μονάχα έτσι θα δούμε άσπρη μέρα κι ο κάθε Έλληνας κι ο κάθε άνθρωπος στη γη.

Ρ.Φ. Κιόλα πρέπει να μάθετε πιθαμή με πιθαμή τον τόπο σας και ν' αγαπήσετε την Ιστορία μας και τον εαυτό σας για να ζητήσετε τα δίκαια σας!

Γυναίκες: Εμείς είμαστε οι Γυναίκες του '21. Δώσαμε παιδιά στον Αγώνα, δώσαμε αίμα, πέσαμε από το Ζάλογγο γιατί δεν την μπορούσαμε την ατίμωση και τη σκλαβιά.

Μαντώ: Σκλάβος είν' ο άνθρωπος που χάνει τον εαυτό του. Να το θυμάστε αυτό εσείς οι νέες γενιές.

Χρ.: Έχετε δίκαιο όλοι σας! Πρέπει να γνωρίσουμε την Ιστορία και την Παράδοσή μας για να μάθουμε να σεβόμαστε την Ιστορία και την ύπαρξη των άλλων λαών. Πρέπει να ζητούμε το δικό μας για να μπορέσουμε να ζήσουμε ειρηνικά.

Χορός: Χωρίς ανάστημα, κανένας δε σε βλέπει!

Έχουν μεγάλη αξία οι πέτρες της αυλής μας.

Μιαούλης: Κι ακόμα κάτι! Ας υποστηρίξουμε το δικό όπου το βρούμε και τους αδύνατους που το αποζητούν και τους άλλους λαούς που το διεκδικούν ή το τιμούν. Όχι να κλείνουμε την πόρτα στον αδύνατο και τον κατατρεγμένο!

Χορός: «Οι Ξένοι μας και οι ικέτες είναι ιεροί»...

Κολοκ.: Μαζωχτείτε κο-

ντά... Έχουμε κάτι να πούμε στους κατοχικούς στρατούς.

Όλοι οι ήρωες: Είμαστε δω κι εσείς πρέπει να φύγετε! Όπως έκαναν χιλιάδες χρόνια οι Ξένοι που δε ρίζωσαν Ασσύριοι, Αιγύπτιοι, Πέρσες, Ρωμαίοι, Φράγκοι, Ενετοί, Τούρκοι, Άγγλοι, Τούρκοι...

Και θα φύγετε! Γιατί «η γης δεν έχει κρικέλια για να την πάρετε και να φύγετε!»

Χρ.: Σας υποσχόμαστε ήρωες πως θ' αγαπούμε τον τόπο μας, θα γνωρίσουμε την ταυτότητά μας, θ' αγωνιστούμε.

Χορός: Ορκιζόμαστε πως θ' αγωνιστούμε! Και θα «μεθύσουμε με τ' αθάνατο κρασί του εικοσιένα!»

Χρ.: Στην υγεία σου γενιά του '21. Γεια σας αθάνατοι θνητοί

Ήρωες: Καλή Λευτεριά στην Κύπρο μας!

Χορός: Λευτεριά και Ειρήνη σ' όλο τον κόσμο!